

העמקה תיאורטית:

בחרתי לעסוק בצילום פורטרטים של אנשי דת דרוזים ולהתמקד במסורת ובתרבות של הדת הדרוזית. הבחירה בנושא זה נובעת מהקשר האישי שלי – אני משתייכת לדת הדרוזית ומרגישה מחויבות לשמר את המסורת ולהציג אותה מזווית ייחודית ואותנטית שלא מוצגת בתקשורת. הצילום עבורי הוא לא רק כלי תיעודי, אלא גם דרך לספר סיפור ולהעניק למי שרואה את הצילומים הצצה לעולם של הדת הדרוזית והתרבות שלה.

הדת מבוססת על עקרונות של סודיות דתית, נאמנות וכבוד הדדי. בישראל מהווים הדרוזים מיעוט בעל זהות ייחודית שבתוכה נאמנות למדינה לצד שמירה קפדנית על המסורת. לצילום אנשי הדת יש משמעות עמוקה, מכיוון שהם מייצגים את עמוד התווך הרוחני והערכי של החברה הדרוזית. בגלל העבודה שהדרוזים הם אכן מיעוט חשוב עוד יותר לנסות להראות מי הם הדרוזים בצורה האמיתית ביותר

הז'אנר שבחרתי לעסוק בו הוא צילום פורטרטים – ז'אנר המתמקד בלכידת דמותו של האדם במטרה לחשוף ולהביע את אופיו, רגשותיו, מעמדו או סיפור חייו. צילום הפורטרט מתבצע מתוך כוונה להעמיק מעבר לנראות של המצולם ולתפוס את מהות המצולם.

בפרויקט שלי אני בוחרת לצלם את אנשי הדת בפורטרט מגובה העיניים – גישה המאפשרת יצירת תחושת שוויון וחיבור אנושי בין הצופה למצולם. צילום מזווית זו תעזור לי להעביר את האותנטיות בצילום, שהמצולם "מביט" אל הצופה בעיניים והצופה מרגישה קשר ועומק ומצליח "לקרוא" את האדם ואת כוונותיו בצורה טובה יותר. בנוסף, אני משלבת ברקע של הצילומים אלמנטים המתקשרים לתרבות ולמסורת הדרוזית, כגון סמלים דתיים, בתים מסורתיים ומקומות דת דרוזיים. בחירה זו מחזקת את הקשר בין הדמות לבין זהותה ומעניקה לצופה הבנה רחבה יותר על ההקשר התרבותי שבו היא פועלת.

המאמר "מה זה צילום פורטרט אמיתי? הידוע כדיוקן" (ניר רויטמן, 2019) עוסק בשאלה מהו פורטרט אמיתי, ומדגיש כי פורטרט איכותי אינו מסתפק בלכידת הדמיון הפיזי של המצולם, אלא שואף לחשוף את מהותו הפנימית. הכותב מציין כי פורטרט מוצלח מצליח לספר סיפור, לעורר רגשות וליצור חיבור אישי בין הצופה לדמות המצולמת. כדי להשיג זאת, על הצלם ליצור אווירה נינוחה ואותנטית שתאפשר למצולם להרגיש בנוח ולהביע את עצמו באופן טבעי.

המאמר גם מדגיש את החשיבות של בחירת הסביבה והפרטים הקטנים – רקע, תאורה והבעות פנים – שמעניקים עומק ומשמעות לתמונה. פורטרט אמיתי הוא כזה שמצליח לגעת בצופה, לעורר סקרנות ולהשאיר רושם רגשי עמוק.

המאמר מדגיש את הגישה שאני מאמצת בפרויקט הצילום שלי. באמצעות צילום בגובה העיניים ובחירת רקעים המשקפים את המסורת הדרוזית, אני שואפת ללכוד לא רק את המראה הפיזי של אנשי הדת, אלא גם את זהותם הרוחנית והתרבותית. כל דמות שאני מצלמת מביאה עמה סיפור ייחודי, ואני רואה חשיבות בהצגת הסיפור הזה באופן אמיתי ומכבד.

מתוך החיבור האישי שלי לדת הדרוזית, אני מבינה לעומק את המשמעות של המסורת, את הערכים שהיא מייצגת ואת המורכבות שבשמירה עליה בעולם המודרני. הרצון שלי הוא להציג את אנשי הדת לא רק כדמויות סמכותיות, אלא כבני אדם בעלי עומק רגשי ורוחני, ולהעניק לצופה הזדמנות להכיר את עולמם מקרוב. בכך, אני מיישמת את עקרונות המאמר – ליצור פורטרטים שמעבירים את מהות המצולם, מעוררים תחושת קרבה ומספרים סיפור עמוק ומורכב.

דיוויד פלין

אביר סולטן

ד"ר נעים עריידי:

בשיר "שקט בכפר", שכתב בשנת 1986 עריידי מתאר את השקט בכפר הדרוזי, שמסתיר תחתיו מתחים וחרדות, השיר מבטא את המתח בין המסורת הדרוזית לבין המציאות המודרנית, ואת התחושות הפנימיות של המשורר על הדת.
"ולמרות הכל, הכל שקט בכפר
על אם הדרך בין הגליל של מעלה
לבין הגליל של מטה" [OBJ]

שיר נוסף, שנוגע בזהות ובמסורת הדרוזית, הוא "מה נאמר למי". בשיר זה, עריידי מתמודד עם שאלות של שייכות, אמונה, ומורשת, תוך שהוא מתבונן על הקשר בין הדורות והעברת הערכים: [OBJ]

"מה נאמר למי
על בני אדם, על עמים
ועלינו.
מה יאמר אבינו שבשמים
ומה יאמר אבינו שבאדמה
אם נס לא יקרה
ואם אש לא תבער" [OBJ]

ד"ר נעים עריידי נולד ב-17 בנובמבר 1950 בכפר מג'דל שמש שברמת הגולן, וגדל בכפר מרר שבגליל, שם גם חי ויצר במשך רוב חייו. הוא היה משורר, סופר, מתרגם ומרצה, וכתב בעברית ובערבית. עריידי היה בן לעדה הדרוזית, ובחלק מהשירים שלו כתב על זהות דרוזית, על הקשר למסורת, על החיים בכפר, ועל הרגשות של אדם שמרגיש גם שייך וגם שונה. הוא למד ספרות באוניברסיטה העברית עד שקיבל תואר דוקטור, ולימד באוניברסיטאות ובמכללות שונות. נעים זכה בפרסים על כתיבתו, כמו פרס ראש הממשלה לסופרים. בשנת 2012 מונה לשגריר ישראל בנורבגיה, אבל עזב את התפקיד אחרי זמן קצר. הוא נפטר ב-2 באוקטובר 2015. השירים שלו נשארו אחריו, וממשיכים להשפיע ולחבר בין תרבויות.

דימויים:

השקט בכפר – דימוי שמופיע בשירים שלו ומבטא עומק פנימי, מסורת, ועולם רגשי לא מדובר.
השורשים – סמל לקשר לאדמה, לדת ולזהות הדרוזית – נושא שגם את מביאה בצילום אנשי דת.

השירים של נעים עריידי מדברים על הזהות הדרוזית, על הקשר למסורת ולכפר, וגם על השקט הפנימי של האדם. כמו בשירה שלו, גם בצילומים שלי אני מנסה להראות את העומק, השקט והאמונה של אנשי הדת הדרוזים. שנינו מספרים דרך האמנות על מי שאנחנו, ועל הקשר שלנו לעדה ולמקום שממנו באנו.

השירים של נעים עריידי נוגעים לי בלב. הוא כותב על הדת והזהות הדרוזית בצורה עמוקה אבל קרובה, ואני מרגישה שהוא נותן מקום לרגשות שאני לא תמיד מצליחה להסביר במילים.

ראניה מטר:

ראניה מטר היא צלמת אמריקאית-לבנונית ממוצא פלסטיני, שנולדה בביירות בשנת 1964 ועברה לארצות הברית בהמשך. היא החלה את דרכה כאדריכלית, אך עם הזמן עברה לצילום אמנותי, ומתמקדת בעיקר בנושאים של זהות נשית, התבגרות ותרבות במזרח התיכון ובארצות הברית. עבודותיה מצולמות בסגנון תיעודי, והיא מרבה לצלם נשים ונערות בסביבתן הטבעית.

דימויים:

המבט הישיר של הדמות למצלמה – דימוי שחוזר בעבודות שלה, ויוצר חיבור אישי ועמוק בין הדמות לצופה.

המרחב האישי של הדמות – כמו חדר, בית או רקע פשוט – שמעביר את הסיפור שלה בצורה שקטה ועמוקה.

אחת הסדרות הבולטות שלה היא "Ordinary Lives" שצולמה בשנת 2009 שבה תיעדה את חיי היומיום של נשים וילדים בלבנון, כולל קהילות דתיות שונות. בסדרה זו, מטר מציגה את האנשים בסביבתם הטבעית, תוך רמיזות למסורת ולדת, היא מתמקדת בהצגת האנושיות ואת חיי היומיום, גם בקרב קהילות דתיות. OBJ OBJ

מטר זכתה להכרה בינלאומית, העבודות הוצגו במוזיאונים מובילים, מוזיאון האמנות של בוסטון, מוזיאון האמנות של קרנגי והמוזיאון הלאומי לנשים באמנות. היא פרסמה כמה ספרי צילום.

אני אוהבת את הדרך שבה ראניה מטר מצלמת אנשים כמו שהם, בלי להעמיד או להסתיר. יש משהו אמיתי ושקט בצילומים שלה, וזה מזכיר לי את איך שאני רוצה להציג את אנשי הדת – בכבוד ובפשטות

ראניה מטר מצלמת אנשים מתוך עולמות שונים, כולל אנשי דת, כשהיא מתמקדת בסביבה שבה הם חיים ובמה שהם משדרים דרך הגוף והמבט. גם אני מצלמת אנשי דת, מהדת הדרוזית, ומנסה דרך הצילום להראות את העומק, האמונה והשקט הפנימי שלהם. שתינו משתמשות בצילום כדי לספר סיפור על זהות, מסורת וקשר עמוק למקום ולתרבות.

דיוויד פליין:

דיוויד פלין הוא צלם אמריקאי שנולד בצ'ילה להורים ממוצא אמריקאי-ספרדי. הוא למד היסטוריה ועיתונאות, ועבד במשך שנים רבות בתחום הפרסום והשיווק. אחרי שפרש, הוא בחר להתמקד בצילום תרבויות ואנשים באמריקה הלטינית. פלין חי וצילם במדינות רבות כמו פרו, קולומביה, קוסטה ריקה וגואטמלה. הוא מתעניין במיוחד באנשים פשוטים, טקסים דתיים, ופולקלור מקומי. בצילומים שלו יש כבוד גדול לתרבות המקומית, ותחושת שקט וקרבה. הוא אוהב לעבוד עם אור טבעי וקומפוזיציות פשוטות, כדי לתת מקום לאנשים ולסיפור שלהם.

דימויים:

דיוקנאות של אנשי דת: פלין מצלם אנשי דת שונים, תוך שימת דגש על הבעות הפנים והלבוש המסורתי שלהם, מה שמאפשר הצצה לעולמם הרוחני. טקסים דתיים: הוא מתעד טקסים דתיים שונים, כמו תהלוכות וחגיגות, ומציג את החיבור בין האדם לאמונה.

פלין מצלם בסגנון תיעודי, תוך שימוש באור טבעי ובקומפוזיציות פשוטות. הוא מתמקד בפרטים הקטנים שמספרים סיפור, כמו הבעות פנים, לבוש, וסביבות חיים.

פלין הושפע מהתרבות העשירה של אמריקה הלטינית ומהאינטראקציות האנושיות בה. הוא מציין: "אני מנסה למצוא סצנות, אנשים או מצבים שמשקפים את התרבות והחיים המקומיים".

פלין מתעד את חיי היומיום והטקסים של קהילות דתיות שונות, בדומה לפרויקט שלי שמתמקד באנשי דת דרוזים. הגישה שלו, שמכבדת את המסורת והתרבות של המצולמים, מהווה השראה לצילום שלי.

העבודות של פלין מרתקות אותי. הוא מצליח ללכוד רגעים אותנטיים של חיי קהילות דתיות, ולהעביר את התחושות והאמונות שלהם דרך הצילום. הגישה המכבדת והאמפתית שלו מהווה השראה עבורי.

אביר סולטן:

אביר סולטן הוא צלם ישראלי שנולד בשנת 1985. הוא התחיל לצלם בזמן שירותו הצבאי בדובר צה"ל, שם תיעד אירועים חשובים כמו ההתנתקות ומלחמת לבנון השנייה. אחרי הצבא התחיל לעבוד כצלם עיתונות, וכיום הוא מצלם עבור סוכנות הידיעות EPA. הצילומים שלו מופיעים בעיתונים ומגזינים בינלאומיים כמו הניו יורק טיימס ולמונד. סולטן מצלם הרבה מהחיים בישראל – הפגנות, טקסים דתיים, ואירועים חברתיים. יש לו סגנון ישיר ואמיתי, והוא נוגע ברגעים חשובים, מרגשים ולפעמים גם קשים. הוא משלב ראייה עיתונאית עם רגישות אנושית ויזואלית גבוהה

דימויים:

דיוקנאות של אנשי דת חרדים – סולטן מצלם אנשי דת מהקהילה החרדית, תוך שימת דגש על הבעות הפנים והלבוש המסורתי שלהם. טקסים דתיים – הוא מתעד טקסים דתיים שונים, כמו תפילות והילולות, ומציג את החיבור בין האדם לאמונה.

סולטן מצלם בסגנון תיעודי, תוך שימוש באור טבעי ובקומפוזיציות פשוטות. הוא מתמקד בפרטים הקטנים שמספרים סיפור, כמו הבעות פנים, לבוש, וסביבות חיים.

אביר סולטן הושפע מהעבודה העיתונאית שלו ומהצורך לתעד אירועים חשובים בישראל. הוא שואב השראה מהחיים עצמם ומהרגעים האוטנטיים שהוא חווה ומתעד.

הוא מתעד את חיי היומיום והטקסים של הקהילה החרדית בישראל, בדומה לפרויקט שלי שמתמקד באנשי דת דרוזים. הגישה שלו, שמכבדת את המסורת והתרבות של המצולמים, מהווה השראה לצילום שלי.

העבודות שלו מעניינות אותי מאוד. הוא מצליח ללכוד רגעים אותנטיים של חיי הקהילה החרדית, ולהעביר את התחושות והאמונות שלהם דרך הצילום. הגישה המכבדת והאמפתית שלו מהווה השראה עבורי.

מקורות מידע:

https://theculturalphotographer.net/about?utm_source=chatgpt.com

https://ticotimes.net/2017/10/08/5-questions-us-photographer-david-flynn?utm_source=chatgpt.com

https://www.the961.com/rania-matar-the-lebanese-american-photographer/?utm_source=chatgpt.com

https://www.helt.co.il/16_11.htm?utm_source=chatgpt.com

https://www.abirsultan.com/about/?utm_source=chatgpt.com